

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 051925 14 KŽ
Brčko, 14.05.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Biljane Vasiljević, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog V.K. iz D.B., zbog kaznenog djela Ubojstvo iz članka 36. stavak 1. Kaznenog zakona SR BiH, odlučujući o žalbi njegovog branitelja Miodraga Zeljić, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 051925 13 K od 05.11.2013. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 14.05.2014. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog V.K. i njegovog branitelja Miodraga Zeljić, odvjetnika iz Brčkog, donio je slijedeću

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branitelja optuženog V.K. iz D.B. i POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 051925 13 K od 05.11.2013. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 051925 13 K od 05.11.2013. godine, optuženi V.K. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Ubojstvo iz članka 36. stavak 1. Kaznenog zakona SR BiH, za koje kazneno djelo je temeljem istog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 38., 41., 42. stavak 1. točka 2. i 43. stavak 1. točka 1. Kaznenog zakona SFRJ, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

Istom presudom sud je oštećenog B.M. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Optuženi je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka i paušala za rad suda.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženog V.K.-odvjetnik Miodrag Zeljić iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kaznenoj sankciji, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži njegovu žalbu, pobijanu presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine

preinači i optuženom izrekne blažu kaznu od izrečene ili da pobijanu presudu u cijelosti ukine, sam otvori raspravu u ovom predmetu i donese odluku.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je podneskom broj T 18 o KT 0002128 01 od 27.12.2013. godine, dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kome navodi da ocjenom svih žalbenih razloga koje branitelj navodi u žalbi na prvostupanjsku presudu, smatra da žalba nije osnovana ni po jednom od navedenih žalbenih razloga, te da je presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pravilna i na zakonu zasnovana. Stoga predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na temelju članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu branitelja odbije kao neosnovanu i potvrdi presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 051925 13 K od 05.11.2013. godine u cijelosti.

Na javnoj sjednici žalbenog vijeća ovog suda održanoj dana 14.05.2014. godine, branitelj optuženog je ostao u cijelosti kod pisano izjavljene žalbe, dok je Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ostao pri datom odgovoru na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Obrazloženje prvostupanjske presude sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama na kojim je prvostupanjski sud zasnovao svoj zaključak o postojanju kaznenog djela i krivice optuženog V.K. Ovakve razloge prvostupanjskog suda, u kojim se detaljno u točkama 8., 9., 10., 11., 12., 15. i 16. obrazloženja navodi na temelju kojih dokaza je prvostupanjski sud na nedvojben način utvrdio da je upravo optuženi V.K. u noći 24.10.1991. godine oko 23,00 sati u B. u Ul. ..., vatrenim oružjem ustrijelio M.M., koji je na mjestu počinjenja kaznenog djela preminuo, kao logične i uvjerljive u cijelosti prihvata i ovaj sud, tako da se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja da je prvostupanjska presuda donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Suprotno stajalištu branitelja u tom dijelu, ovaj sud je analizom obrazloženja prvostupanjske presude, kao i dokaznog materijala izvedenog tijekom prvostupanjskog postupka, zaključio da se prvostupanjska presuda ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja optuženog. Naime, nije u pravu branitelj kada u jednom dijelu obrazlažući žalbeni osnov „bitna povreda odredaba kaznenog postupka“, kao i žalbenog osnova „pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje“, pokušava relativizirati iskaze svjedoka N.M. i M.L., koji su neposredni očevici događaja koji se desio u noći 24.10.1991. godine ispred kockarnice „C.“ u B. Ovo zbog toga što se relevantnost iskaza ovih svjedoka temelji na tomu da je svjedok N.M. bio vojnik na redovnom odsluženju vojnog roka u vojarni B. i da je te prilike bio u sastavu grupe vojnika koji su izašli u grad, među kojim je bio i optuženi V.K., kao pripadnik pričuvnog sastava Vojne policije tadašnje JNA, dok je svjedok M.L. bio izravni očevidac lišenja života oštećenog M.M. i jasno vidio lice počinitelja tog kaznenog djela, kojeg je od ranije poznao kao V.K., jer je stanovao u njegovom susjedstvu.

Pored toga, po ocjeni ovog suda, značajno je istaknuti da je sasvim prirodno da je svjedok M.L. dobro upamtio počinitelja ovog ubojstva, jer je i sam tom prigodom od istog ispaljenog zrna, kojim je lišen života oštećeni M.M., zadobio povrede u predjelu lakta desne ruke.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, nema suštinskog značaja za pouzdan zaključak da je upravo optuženi V.K. počinio kazneno djelo za koje je oglašen krivim, to što niti jedan od ovih svjedoka nije mogao pouzdano definirati iz koje vrste vatrenog oružja (pištolja) je optuženi lišio života oštećenog M.M., ako se na temelju zapisnika o očevidu Istražnog suca Višeg suda u Tuzli, broj Kri.138/91 od 25.10.1991. godine (D-13), kao i fotodokumentacije Stanice javne bezbjednosti Brčko od 25.10.1991. godine (D-11), može pouzdano zaključiti da je kritične prigode u lišenju života oštećenog M.M. počinitelj koristio pištolj kalibra 7,62 mm TT, dakle, istovrsno osobno naoružanje koje je nesporno kao pripadnik pričuvnog sastava Vojne policije te večeri kod sebe imao i optuženi V.K.

Stim u svezi, potpuno je irelevantno to što je vještačenjem tragova vatrenog oružja provedenim od Ministarstva unutarnjih poslova Sarajevo, pod poslovnim brojem 02/3-233-2070 od 27.12.1991. godine, utvrđeno da čaura kalibra 7,62 mm koja je nađena na licu mjesta ubojstva M.M., ne potječe od metka ispaljenog iz dostavljenog pištolja marke „Crvena zastava“ M 57, cal.7,62 mm, broj C-25317. Ovo zbog toga što u postupku nije utvrđeno da je oružje dostavljeno na to vještačenje upravo ono koje je kao osobno naoružanje te večeri imao optuženi V.K., kao niti da je na vještačenje dostavljena čaura koja je zatečena na mjestu počinjenja kaznenog djela, jer ako je predmetom tog vještačenja bila prazna čaura koja je uložena kao dokazni materijal pod brojem D-22, onda vještačenjem nije niti bilo moguće utvrditi da se radi o praznoj čauri od ispaljenog metka iz dostavljenog pištolja koji je navodno dužio optuženi V.K., pošto se uz malo vojničkog znanja može zaključiti da se radi o praznoj čauri od metka koji je ispaljen iz automatske puške, kalibra 7,62 mm. Dakle, navedena prazna čaura nije niti mogla potjecati od ispaljenja odgovarajućeg metka iz pištolja tog kalibra.

U takvim okolnostima, ako se ima u vidu da je sa sigurnošću utvrđeno da se u blizini optuženog V.K. i oštećenih M.M. i M.L., u trenutku kada je optuženi prišao oštećenom sa pištoljem u ruci i uperio ga u njegov vrat sa stražnje strane, nije nalazila niti jedna druga naoružana osoba, a da je vještačenjem po vještaku medicinske struke doc.dr. Zdenku Cihlarž iz Tuzle od 25.10.1991. godine, utvrđeno da je smrt oštećenog M.M. nastupila uslijed obilnog iskrvarenja zbog prostrijelne rane nastale djelovanjem projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja i to iz neposredne blizine (prislon), onda se sa potpunom sigurnošću može zaključiti da je upravo optuženi V.K. u noći 24.10.1991. godine u mjestu B., u Ul. ..., na platou ispred kockarnice „C.“, lišio života oštećenog M.M. Isključena je bilo kakva mogućnost da je do lišenja života oštećenog M.M. došlo na drugačiji način od onog kako je to opisano u izreci prvostupanjske presude, odnosno kako je to utvrđeno na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, kao i da je to mogao počinuti bilo tko drugi, odnosno da je do lišenja života oštećenog M.M. moglo doći pod okolnostima i na način kako je to u svojoj obrani pokušao prikazati optuženi V.K. Naime, isključena je mogućnost da je oštećeni M.M. bio pogođen prije no što je optuženi V.K. čuvši hitac dotrčao do mjesta gdje je zatekao tijelo mlađeg muškarca kako leži na platou ispred kockarnice „C.“ i koji je na sebi imao maskirnu odoru tadašnjeg Zbora narodne garde Republike Hrvatske, misleći da se radi o njegovom zapovjedniku, jer za ovakve tvrdnje

optuženog nema niti jednog pouzdanog subjektivnog (svjedok) ili objektivnog (materijalni trag) dokaza. Naprotiv, svjedok N.M. je u svom iskazu datom pred Višim sudom u Beogradu od 14.08.2012. godine, nedvojbeno potvrdio da je vidio optuženog V.K. da je prišao s leđa osobi koja je stajala pred kazinom i stavio mu pištolj na vrat, uslijed čega se ta osoba naglo okrenula u kom momentu je pištolj opalio i ta osoba je pala na zemlju. Isto tako svjedok M.L. je u svojoj izjavi datoj tijekom glavne rasprave pred prvostupanjskim sudom kategorički potvrdio da je uniformiranom čovjeku, kojeg on zbog uniforme nije htio pustiti da uđe u „C.“, prišao s leđa čovjek kojeg je on poznavao kao V.K., izvadio pištolj i skočio ka toj uniformiranoj osobi, na što mu je M.L. uzviknuo „pazi“, na što je uniformirani mladić reagirao tako što je pokušao uhvatiti V.K. za ruke, međutim, tada je čuo pucanj i osjetio „udar u lakat“. U takvim okolnostima, po ocjeni ovog suda, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada nije prihvatio obranu optuženog V.K., jer i po ocjeni ovog suda verzija događaja koju je u toj obrani iznio optuženi ni na koji način ne može dovesti u sumnju zaključak prvostupanjskog suda je upravo optuženi počinio kazneno djelo za koje je oglašen krivim i to način kako je opisano u izreci prvostupanjske presude.

Konačno valja napomenuti da se u žalbi branitelja neopravdano dovodi u sumnju pravilnost tada poduzetih istražnih radnji od strane Istražnog suca Višeg suda u Tuzli, jer su, po ocjeni ovog suda, u zapisniku o očevidu, fotodokumentaciji i skici lica mjesta pravilno fiksirani i zabilježeni tragovi koji su zatečeni na mjestu počinjenja kaznenog djela nakon izlaska ovlaštenih službenih osoba. U tom kontekstu pogrešno branitelj tumači tragove krvi obilježene brojevima 0., 3., 4., 7., 8. i 9. na skici lica mjesta koju je sačinila ovlaštena osoba Stanice javne bezbjednosti Brčko od 25.10.1991. godine, jer je iz fotodokumentacije očigledno da ti tragovi krvi ne pripadaju pokojnom M.M., nego da potječu od povreda koje je zadobio oštećeni M.L., pošto je upravo on izjavio da je tim pravcem pobjegao s mjesta događaja nakon ranjavanja. U takvim okolnostima je sasvim prirodan položaj mrtvog tijela pokojnog M.M., spram okolnosti njegovog lišenja života, kako su objasnili svjedoci N.M. i M.L., pa je samim tim logična i obilna koncentracija krvi koja se nalazi ispod tijela pokojnog, koja se zbog konfiguracije terena slijevala prema stubama kojim mu je optuženi prišao neposredno prije počinjenja ovog kaznenog djela.

Na temelju svega naprijed izloženog, nesumnjivo se može zaključiti da se prvostupanjska presuda temelji na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, tako da je žalbene prigovore branitelja u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovane.

Kada je u pitanju kaznena sankcija koju je prvostupanjski sud izrekao optuženom V.K., ne mogu se prihvatiti tvrdnje branitelja da je dosuđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine previsoko odmjerena spram niza olakšavajućih (osobito) okolnosti, koje je prema obrazloženju pobijane presude uzeo u ocjenu i sam prvostupanjski sud prigodom odlučivanja o visini kaznene sankcije koju će izreći optuženom. Naime, bez obzira što se žalbom branitelja opravdano ukazuje da prigodom odmjerenja kazne optuženom prvostupanjski sud nije mogao kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog cijeliti „oblik vinosti“, kao niti starosnu dob oštećenog, jer navedene okolnosti predstavljaju zakonsko obilježje kaznenog djela iz članka 36. stavak 1. Kaznenog zakona SR BiH, odmjerena kazna u trajanju od 4 (četiri) godine zatvora se ni u kom slučaju ne može smatrati previsoko odmjerenom kaznom, ako se imaju u vidu sve okolnosti pod kojim je došlo do počinjenja ovog kaznenog djela. Naprotiv, prvostupanjski sud je olakšavajućim okolnostima o kojim u žalbi govori branitelj optuženog, bez opravdanih razloga, dao značaj osobito

olakšavajućih okolnosti, zbog čega je optuženog osudio na kaznu zatvora koja je ispod posebnog minimuma kazne propisane za kazneno djelo Ubojstvo iz člana 36. stavak 1. Kaznenog zakona SR BiH. U takvim okolnostima, u odsustvu žalbe tužitelja, ovaj sud smatra neosnovanim žalbene tvrdnje branitelja da se u konkretnom slučaju blažom kaznom od izrečene mogla ostvariti svrha kažnjavanja.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba branitelja u cijelosti neosnovana, ovaj sud je na temelju članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić